

Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

nr. 42

Losse nummers 80 cent
Abonneeprijs 65 cent
België 11 F

Zo, doe nu de kraan maar open.
Ja, daar komt het water aan!
Alle bloempjes mogen drinken,
dan kunnen ze goed groeien gaan.

Er zijn vier bloemetjes in de tekening verstopt. Heb jij ze al gezien?

voorleesblad voor peuters en kleuters

Bobo Konijn en zijn

1. Bobo is met zijn mama en zijn twee zusjes aan het picknicken in het bos. Bobo en Boemsi zijn bij de vijver. Krabbel niet! Nee, Krabbel zit natuurlijk weer te tekenen. „Tjonge, wat heb jij een mooie tekening gemaakt, Krabbel!” zegt mama vriendelijk. „Ja hè? Hij is voor papa!” zegt Krabbel. „Die vindt hem vast mooi!”

2. „Weet u wat, mama. Ik ga hem aan Bobo laten zien!” zegt Krabbel ineens. „Dat is goed. Neem dan maar een appel mee. Daar is Bobo dol op, dat weet je,” zegt mama Konijn. Vrolijk stapt Krabbel weg. Ze heeft de tekening in de zak van haar jurkje gestopt. En de appel houdt ze stijf vast. „Dag vogeltjes!” roept ze lachend.

3. „Hoehoe! Krabbel!” hoort Krabbel iemand roepen. „Hallo, Bobo!” lacht Krabbel, als ze haar broertje tegen een dikke boom ziet zitten. „Ik dacht dat je nog bij de vijver was!” „Nee, hoor! Dat werd mij een beetje te warm. Onder de boom is het koeler!” lacht Bobo. „Kijk, ik heb een appel voor je,” zegt Krabbel vriendelijk.

4. „Mmmm, dank je wel,” zegt Bobo. Maar dan wil Krabbel de tekening laten zien. „O, Bobo. Ik had een tekening voor papa gemaakt. Maar nu is hij weg!” zegt Krabbel verschrikt. Krabbel begint meteen te zoeken. „Hee, misschien weet die meneer het, Krabbel!” zegt Bobo. En hij wijst naar de papierprikker.

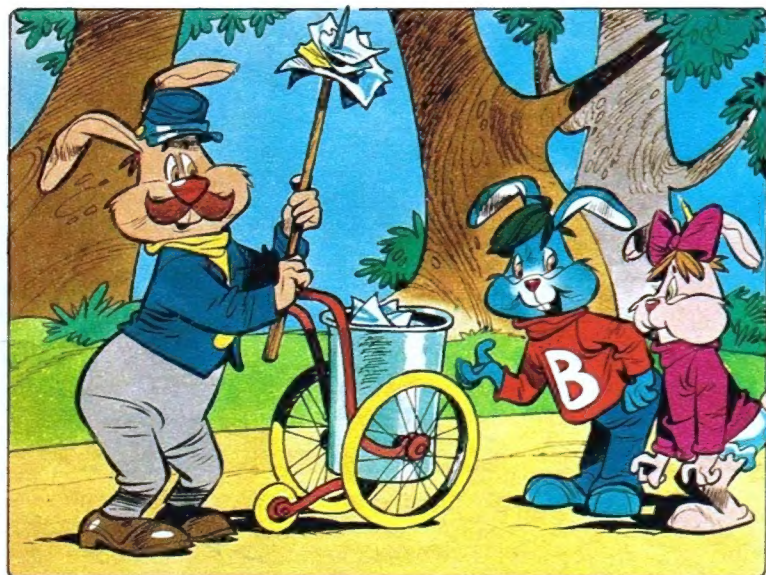
Tante Pieta-Secuur

Oom Slokop

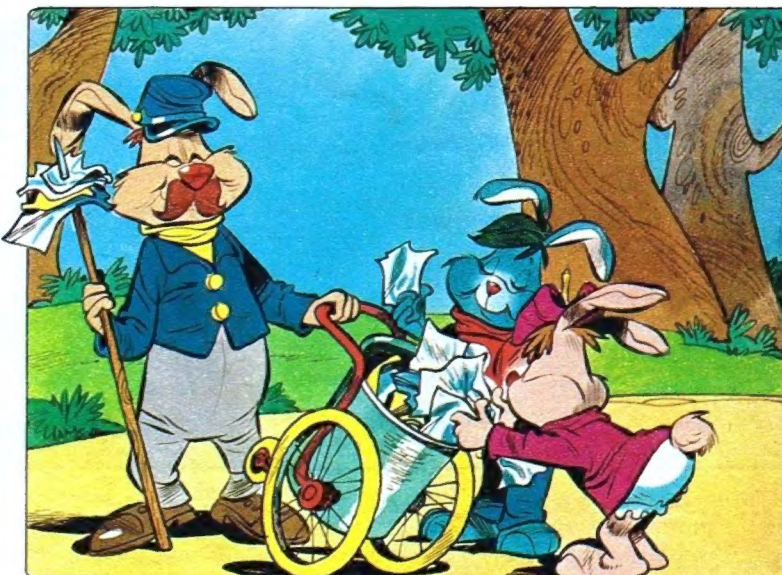
Tante Deur-Dicht

Lees-Voor

vrolijke familie

5. „Dag meneer,” zegt Bobo netjes. „Mijn zusje heeft een tekening verloren, die ze voor haar papa gemaakt heeft. Heeft u die misschien opgeprikst?” „Tja,” zegt de papierprikker. „Dat zou ik zo natuurlijk niet weten. Maar jullie mogen wel even in de mand kijken, hoor!” „O, graag!” roept Krabbel opgewonden.

6. De papierprikker buigt het karretje waar de mand opstaat, naar voren en de konijntjes beginnen te zoeken. „O, ik geloof nooit dat de tekening erin zit, Bobo!” zegt Krabbel verdrietig. „Kom, kom, we zijn nog maar net begonnen met zoeken,” zegt Bobo. „Dat is zo,” zegt Krabbel. Vlug zoekt ze verder. En dan...

7. „Jippieeee! Ik heb hem!” roept Krabbel uit. En vrolijk lachend houdt ze de tekening omhoog. „Gelukkig maar!” bromt de papierprikker vriendelijk. Maar dan ziet Krabbel een gaatje!

8. „O, Bobo. Kijk nu eens, wat jammer! Nu is mijn tekening bedorven,” zegt Krabbel sip. „Waarom?” vraagt Bobo. „Er zit een gaatje in. Dat komt van de papierprikker!” zegt Krabbel.

9. „O, maar dat geeft niet hoor,” zegt Bobo. „Het is maar goed dat er een gaatje inzit. Want dan kan papa hem ophangen!” „Ja,” lacht Krabbel. „Dan krijgt papa een echte kant-en-klaar-tekening!”

OOM STUNTEL

1. Oom Stuntel vindt dat hij wel aan een nieuw horloge toe is. De winkelier laat hem er een zien. „Met dit horloge kunt u zwemmen en het kan ook tegen harde schokken,” zegt hij.

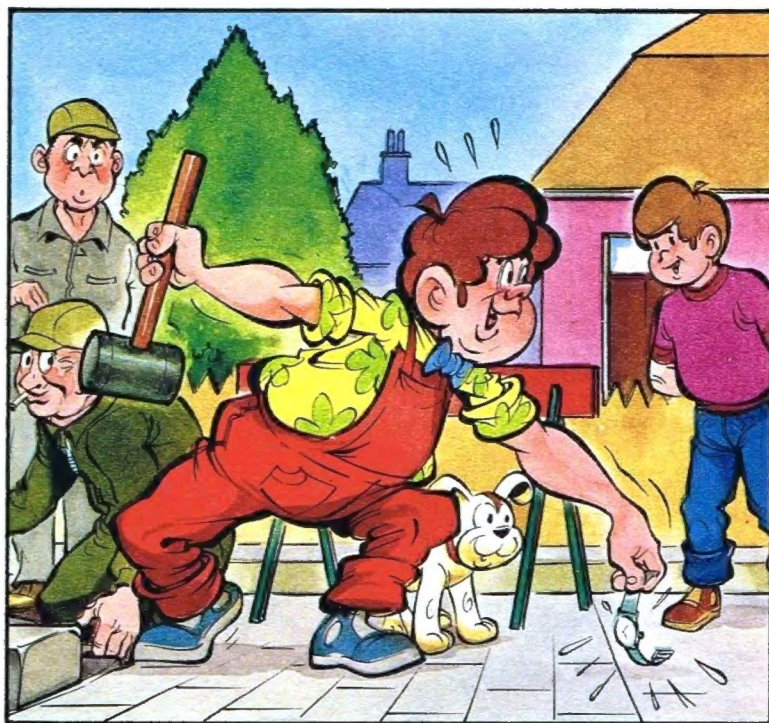
2. Meteen stopt de winkelier het horloge in een bak water. Oom Stuntel kijkt daar wel een beetje raar van op. „Ziet u wel,” zegt de meneer van de winkel, „er komt geen druppel water in het horloge.”

3. „Pas op!” roept oom Stuntel, als de winkelier het horloge een harde klap geeft. „Ziet u nou wel,” zegt de verkoper, „dat het horloge tegen harde schokken kan?” „Die wil ik hebben!” roept oom Stuntel.

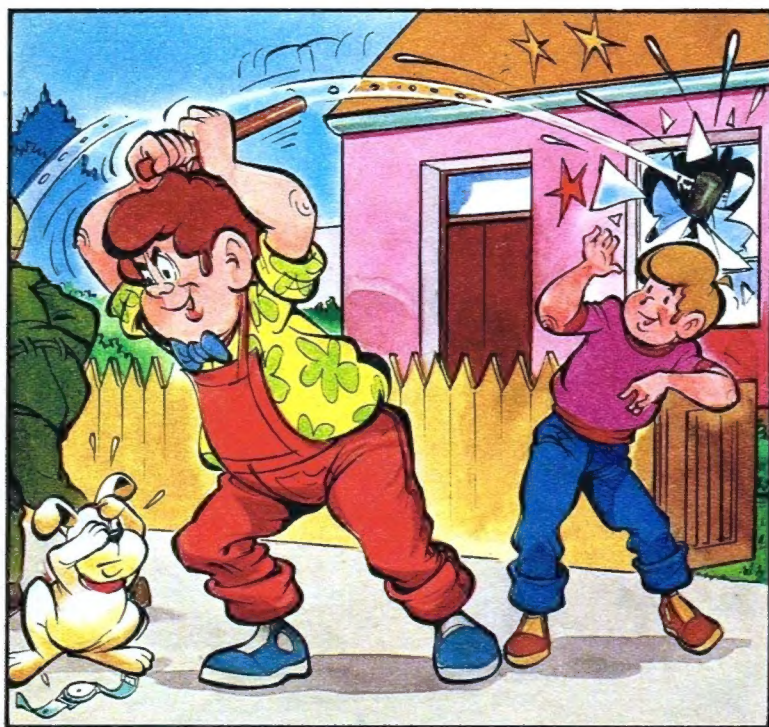
4. Wat is oom Stuntel trots op zijn nieuwe horloge! Hij laat het meteen aan Heintje zien. „Mijn horloge kan tegen water en tegen schokken,” zegt hij trots. Maar Heintje gelooft er niks van, want oom Stuntel schept wel vaker op. „Weet u dat wel heel zeker, oom Stuntel?” vraagt hij lachend.

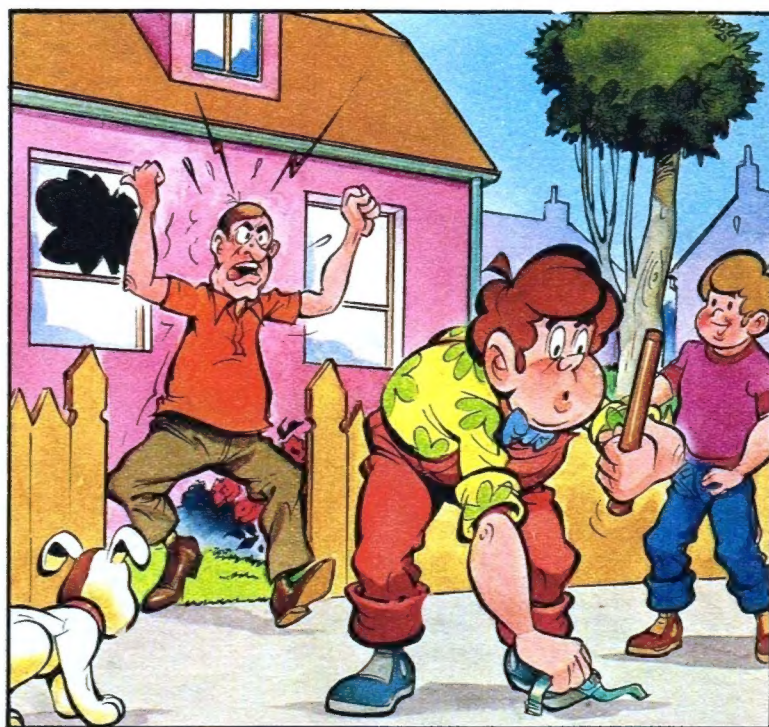
5. „De winkelier heeft het zelf gezegd,” legt oom Stuntel uit, „maar als je me niet gelooft, Hein, zal ik het je laten zien.” Oom Stuntel loopt naar een paar werklieden die verderop bezig zijn. „Mag ik uw hamer even lenen?” vraagt hij. „Ja hoor,” zeggen ze, „als we hem maar terug krijgen.”

koopt een nieuw horloge

6. Voorzichtig legt oom zijn horloge op de grond. Hij pakt de steel van de hamer stevig beet. „Let op, Heintje!” roept hij gewichtig. „Nu zul je zien dat-ie tegen een stootje kan!” Met een zwaai slingert hij de houten hamer over zijn schouder. Maar... de kop vliegt eraf en schiet dwars door een ruit.

7. Wat is de eigenaar boos! Hij rent zijn huis uit en schreeuwt tegen oom Stuntel: „Nou is mijn ruit gebroken!” „O... eh... o... is... is dat gebeurd?” stamelt oom, net alsof hij van niets weet. „Dan moet u voortaan wat voorzichtiger zijn!” Dat is toch wel een beetje brutaal van oom, vind je ook niet?

8. Daar wordt de man van de ruit nóg bozer om. En als oom Stuntel zich bukt om zijn nieuwe horloge op te rapen, geeft de boze eigenaar hem een harde schop. Zó hard, dat oom Stuntel met een wijde boog in een opblaasbaar zwembadje terecht komt. PLONSI! „Haha!” lacht Heintje. „Wat hebt u toch een pech, oom!”

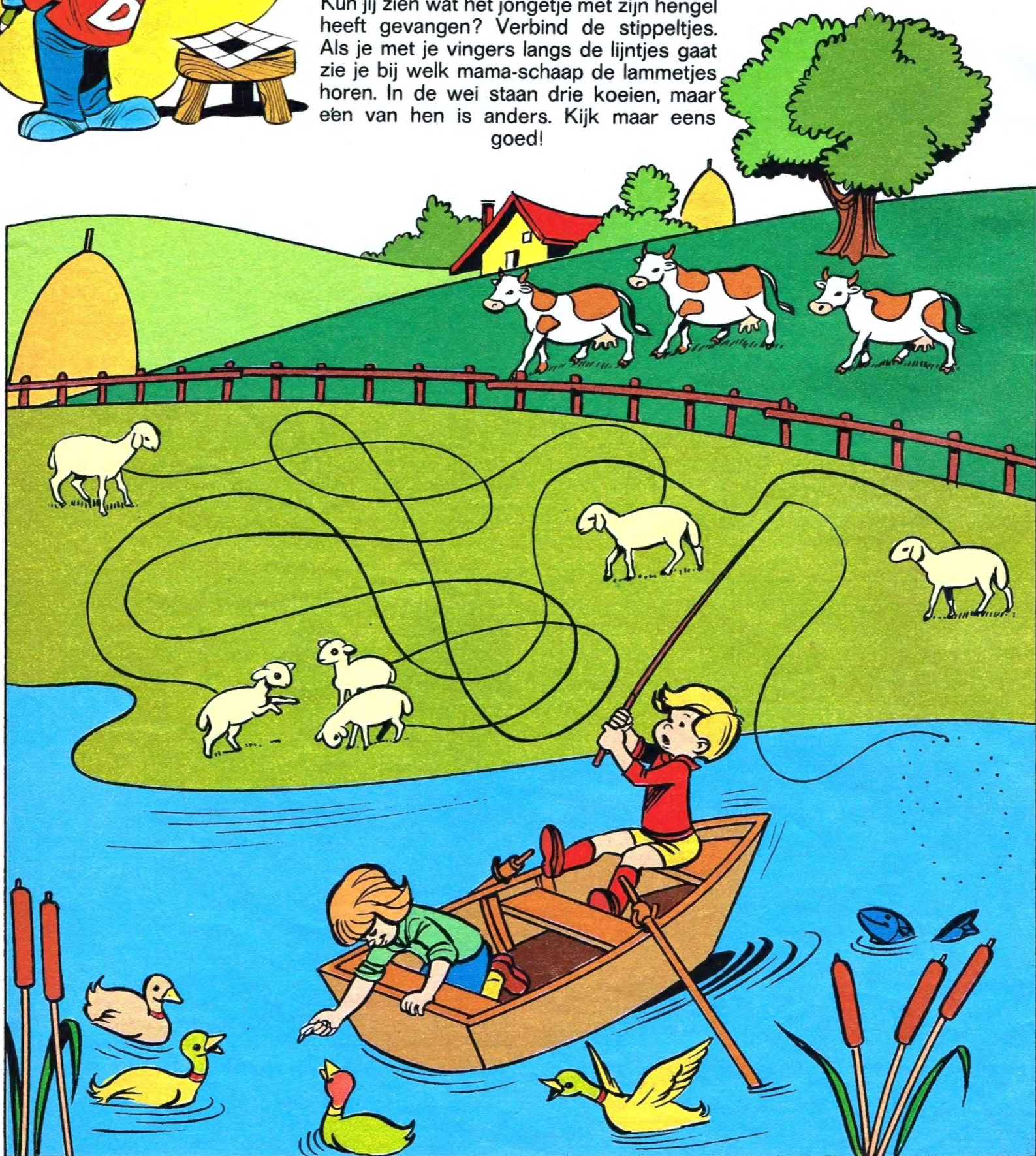

9. Maar oom Stuntel vindt helemaal niet dat hij pech heeft. Want zijn nieuwe horloge is ook in het water gevallen. En zo trots als een aap laat hij het aan Heintje zien. „Zie je wel?” lacht oom Stuntel. „Geloof je nou dat mijn horloge waterdicht is?” Ja, daar moet Heintje oom Stuntel wel gelijk in geven.

Puzzelen met Bobo

Bobo heeft weer een moeilijke puzzel bedacht. Kijk maar eens goed naar het plaatje. Kun jij zien wat het jongetje met zijn hengel heeft gevangen? Verbind de stippeltjes. Als je met je vingers langs de lijntjes gaat zie je bij welk mama-schaap de lammetjes horen. In de wei staan drie koeien, maar één van hen is anders. Kijk maar eens goed!

is gekregen, want die vindt
 vaak er maar een mooie
 van!

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

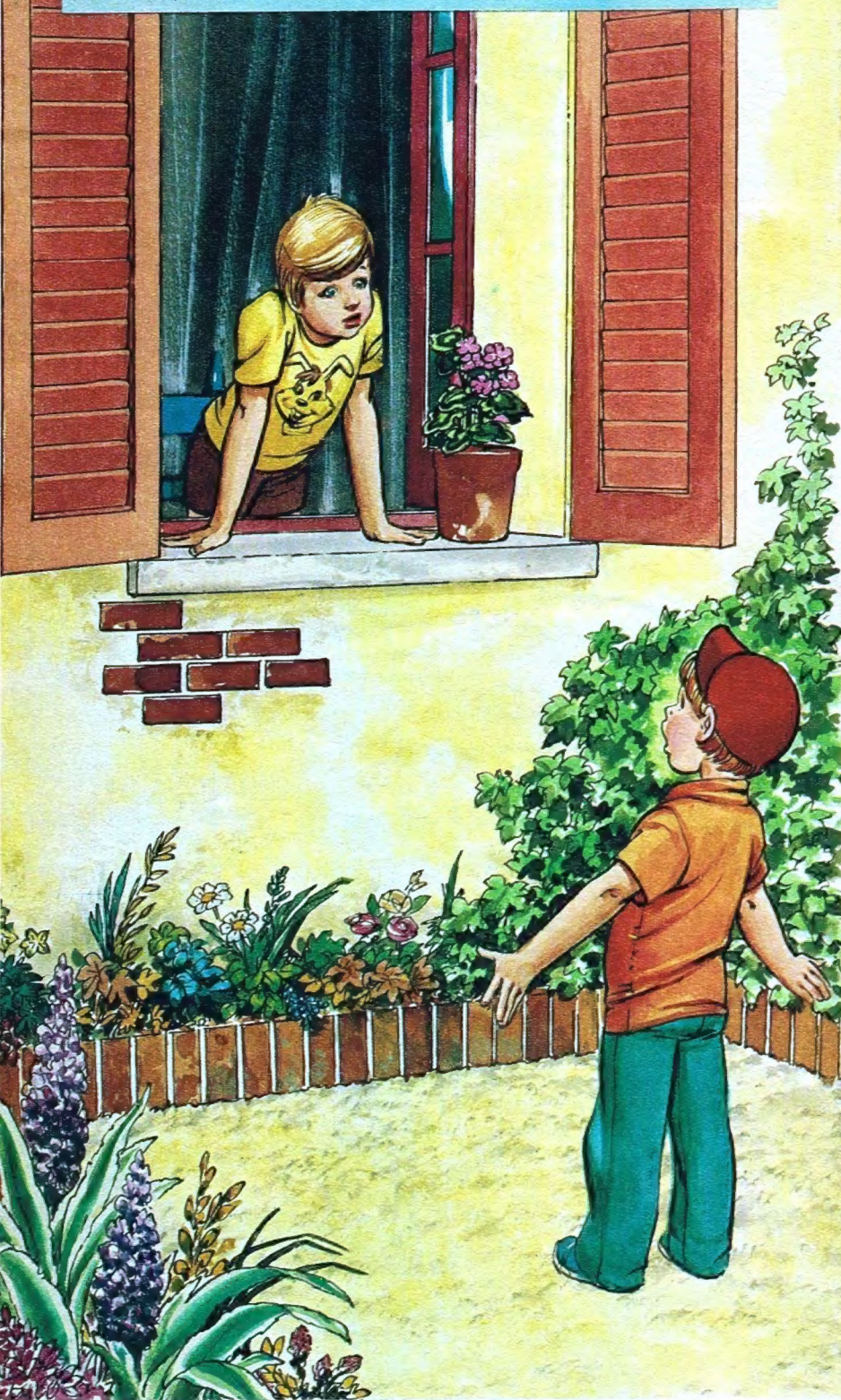
De Bollebaasjes hebben vandaag een erg drukke dag. Ze zijn hout aan het verzamelen. En dat doen ze op de meest vreemde manieren. Nou ja, vreemde manieren! Ze doen wel erg hun best, alleen lukt het bij hen nooit zo erg goed. Twee Bollebaasjes zijn een boom aan het omzagen, waarin nog twee andere Bollebaasjes zitten. En zie je hoe benauwd die kijken? Het Bollebaasvrouwkje zit heel rustig, alsof er helemaal niets gebeurt, te breien!

Opa is ook aan het zagen. Maar hij schrikt toch wel een beetje, als hij omkijkt en een bij vlak achter zich neer ziet komen. Wat zijn de Bollebaasjes in het huisje bang! Want de boom, waarin het huisje gebouwd is, kan ieder ogenblik omvallen. De piloot in het vliegtuig kan nog net een Bollebaasje redden, dat angstig aan de deur blijft hangen. Het Bollebaasje dat op de tak zit, probeert diezelfde tak af te zagen. Maar ik denk niet dat het goed gaat, jij wel?

De grote zwarte hond

Terwijl Mark uit zijn slaapkamerraam hangt, ziet hij zijn vriend Harry aankomen. Achter Harry loopt zijn grote zwarte hond, die hij voor z'n verjaardag heeft gekregen. De hond heet Prins. „Oehoe! Ga je mee?” roept Harry. „Prins en ik gaan een eindje wandelen.” „Ik wil wel, maar ik kan niet!” zegt Mark. „Ik moet van m'n moeder m'n kamer opruimen!” „Nou ja, misschien kun je morgen,” zegt Harry. En hij rent met Prins op z'n hielen weg. Mark voelt zich een beetje eenzaam als zijn vriend weg is. Het is waar dat hij zijn kamer op moet ruimen, maar dat kan hij straks ook nog wel doen. De echte reden waarom hij niet met Harry meegaat is dat hij bang voor honden is. En vooral voor Prins. Prins is zo groot! Prins is wel aardig tegen Harrie, maar dat komt natuurlijk omdat Harry z'n baasje is! Mark is er niet zeker van of Prins tegen hem wel aardig zal zijn. En hij ziet er zo sterk uit, dat hij makkelijk een jongen om kan gooien! Mark vindt het wel een beetje dom van zichzelf, maar hij kan er niets aan doen. „Waarom ga je niet met Harry buiten spelen?” vraagt z'n moeder aan hem. „Straks denkt Harrie nog dat je hem niet meer aardig vindt, en dan vraagt hij het niet meer aan je!” Mark vindt het allemaal niet leuk meer. Vroeger speelde hij erg vaak met Harrie. Ze gingen vaak voetballen en lange wandelingen maken, maar dat was voordat Harrie Prins kreeg! Maar Mark wil niet tegen zijn moeder vertellen dat hij bang voor de hond is. Ze zou hem zeggen dat dat nergens voor nodig is. Maar ja, dat weet hij zelf ook wel. „Ik weet niet wat ik moet doen,” zucht Mark. „Ik wil m'n vriendje toch ook niet kwijtraken. Kon ik maar beter met honden opschieten. Ik moet er toch iets op verzinnen!”

Als Mark de volgende dag weer uit z'n raam kijkt, is er geen spoor van Harry te bekennen. Maar Prins komt het tuinpad oplopen. Hij loopt niet zoals anders. Opeens gaat hij zitten en kijkt treurig op naar Mark. Het lijkt wel of zijn bruine ogen zeggen „Help me, alsjeblieft.” Mark is net van plan om z'n moeder te roepen als hij weer naar Prins kijkt. Het lijkt wel of Prins hem speciaal aankijkt! En dan neemt Mark een besluit. Hij is nog steeds bang voor Prins, maar hij loopt via de trap naar beneden en de tuin in naar Prins. „Wat is er, Prins?” vraagt Mark. De grote zwarte hond kijkt hem met zijn grote bruine ogen aan. Dan kijkt hij naar zijn poot. Opeens ziet Mark wat er aan de hand is met de poot van Prins! „Er zit een splinter in!” roept hij. Hij vergeet helemaal dat hij bang is voor Prins en trekt de splinter eruit! Prins is hem erg dankbaar. Hij kwispelt met zijn staart en likt de hand van Mark! „Wil je goede vriendjes met mij worden?” lacht Mark. „Omdat ik een splinter uit jouw poot heb gehaald?” Mark weet niet goed wat hij ervan moet denken. Net als hij Prins wil gaan aaien komt Harrie het tuinhek binnenstuiven! „Prins rent zo hard!” hijgt hij. „Ik kan hem niet bijhouden, hoor!” „Hij had een splinter in zijn poot!” zegt Mark. „Ik heb hem er net uitgehaald!” „O ja?” zegt Harrie. „Daar heb ik niets van gemerkt. Kun je nagaan hoe hard Prins normaal loopt als ik hem nu al niet eens kan bijhouden!” zegt Harrie. „Nou!” roept Mark. „Wacht je even op mij? Dan ga ik even m'n bal halen! Als we dan aan het wandelen zijn met Prins, kunnen we onderweg wel voetballen!” En blij gaat Mark zijn bal halen. Vanaf die morgen is Mark nooit meer bang geweest voor honden, of ze nou groot waren of klein!

Feestelijke voordeel-aanbieding

van Bobo! een fijne Sinterklaas verrassing voor alle Bobo kleuters

Fonkelnieuw 'Bobo Pret Pakket'

Nu met doosje waskrijtjes en etui kleurpotloden!

Bijna 100 pagina's om te knippen, te kleuren om te plakken en te scheuren.

Allemaal zo'n fijn 'Bobo pret pakket'

Dat is een reuze idee! Want dit pakket kinderplezier kost nu slechts f 3.25. U kunt zoveel pakketten bestellen als u wilt, maar doe het snel want de opslag is beperkt. Ieder kind zijn eigen 'Bobo pret pakket', dat geeft ook geen geharrewar!

Zo bestellen

Bij de bladenman of wanneer er geen bladenman bij u aan de deur komt, door het bedrag vermeerderd met f 1.- extra (dus f 4.25 per pakket) voor verzendkosten over te maken op giro-nummer 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Op de girokaart wel duidelijk 'Bobo pret pakket' vermelden. De bestelling wordt dan per post thuisgestuurd.

Voor België

Een postkaart sturen naar Bobo, Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen. Boven de afzender duidelijk vermelden 'Bobo pret pakket'. U kunt het bedrag van 50 fr ook storten op postrekening 834.05 t.n.v. N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., 2000 Antwerpen. Het 'Bobo pret pakket' wordt U dan over de post toegezonden. Prijs voor België: 50 F.

simmie het olifantje met de lange slurf

1. „Word eens wakker!” roept Rongrong naar Simmie, die net lekker ligt te slapen in het zonnetje. „Het is jouw beurt om het gras te maaïen, hoor!” „Vooruit dan maar!” zucht Simmie. „Dat wordt een hele klus, ik heb het gras veel te lang laten worden!”

2. Met tegenzin gaat Simmie aan de slag! Hij houdt helemaal niet van zo hard werken, maar hij weet dat hij zijn stukje van de tuin moet bijhouden. Rongrong gaat nu een lekker tukje in het zonnetje doen. Dat heeft hij wel verdiend!

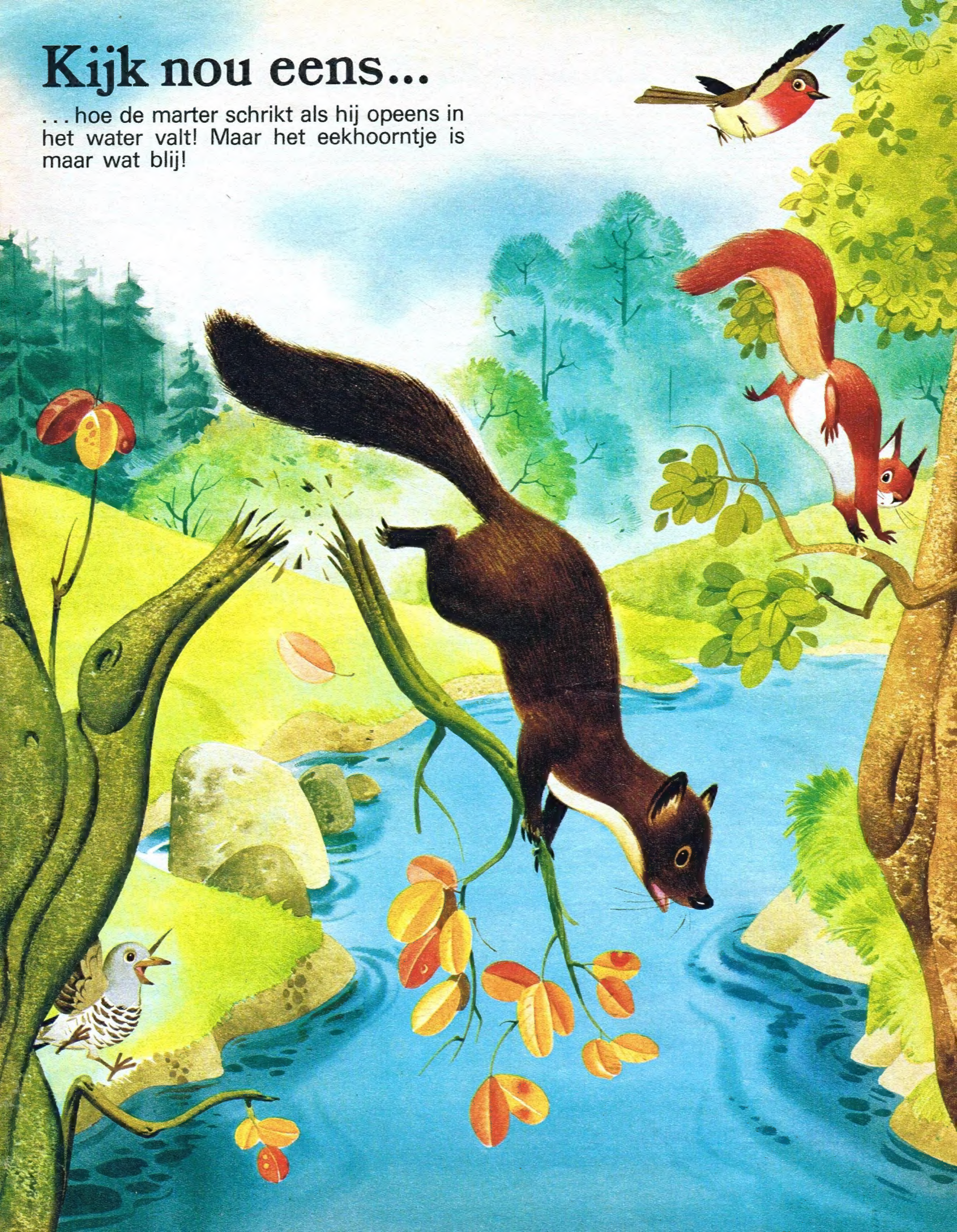
3. Opeens schrikt hij wakker. Hij gaat rechtop zitten, om te kijken wat Simmie aan het doen is. Maar wat ziet hij nu? „Simmie!” roept Rongrong. „Als ik even niet kijk ga jij lekker in het zonnetje zitten niksen! Dat vind ik niet eerlijk, hoor!”

4. Maar dan ziet hij wat Simmie aan het doen is! Terwijl hij in het zonnetje zit, gebruikt hij zijn lange slurf om de maaimachine te duwen! Is dat geen goed idee van Simmie? „Jij bent de enige die kan rusten en werken tegelijk!” roept Rongrong lachend!

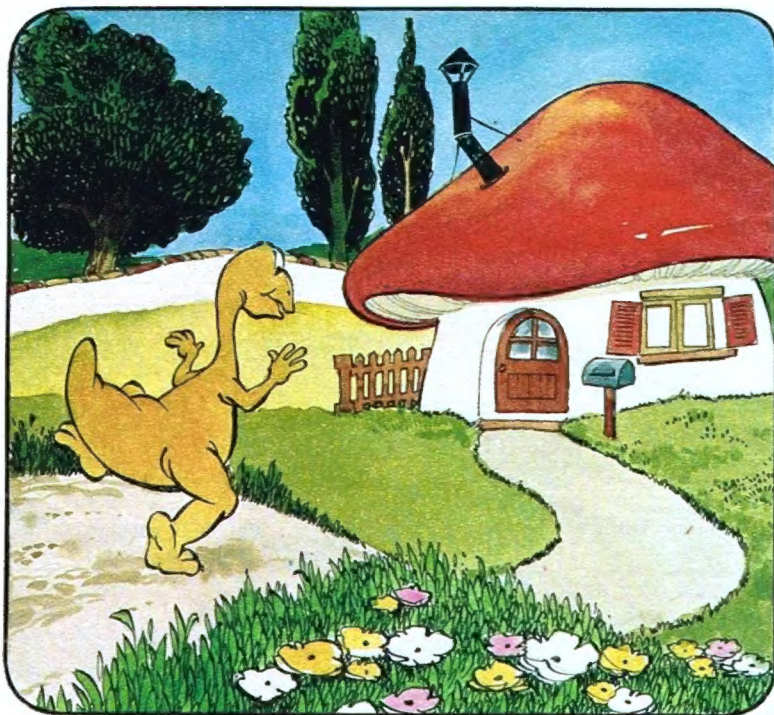
Kijk nou eens...

...hoe de marter schrikt als hij opeens in het water valt! Maar het eekhoorntje is maar wat blij!

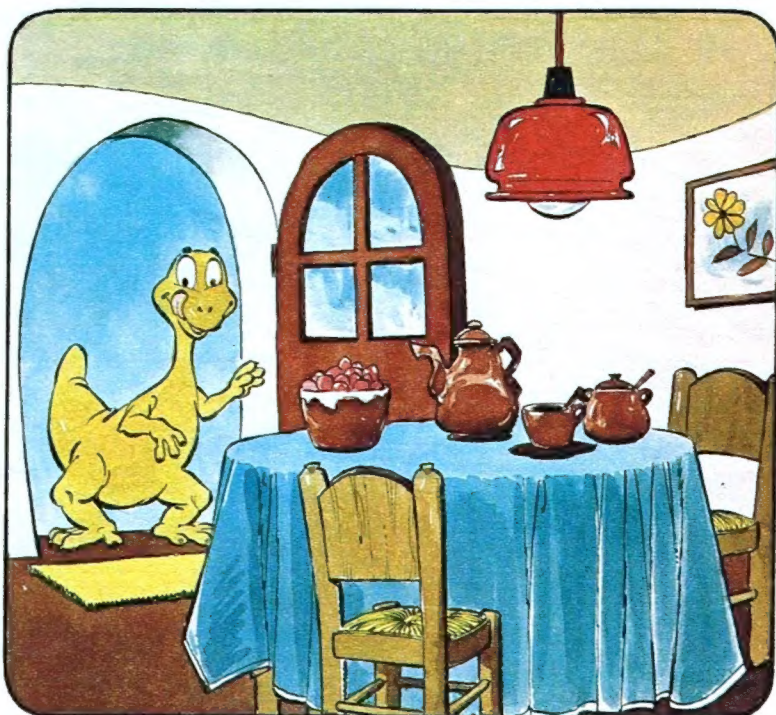

GA JIE MIEE NAAR

1. Dino, de baby-dinosaurus, komt het pad naar het huisje van Pukkie opgehuppeld. Hij heeft zin om bij Pukkie op bezoek te gaan. „Plomp, plomp, plomp!” zegt hij. Dat is zijn manier om te zeggen: „Dag Pukkie!” in Dinosaurustaal. Dino hoopt, dat zijn vriendinnetje Wanda ook in het huisje van Pukkie is.

2. Als Dino bij het huisje van Pukkie komt, ziet hij dat de deur open staat. Hij gaat naar binnen, maar er is geen spoor van Pukkie of Wanda te zien. Dino ziet wel een tafel, met daarop een paar schaaltes met heerlijke aardbeien. „Pomp!” zegt Dino. Maar hij bedoelt: „Mmmm! Heerlijk! Lekkere aardbeien!”

3. Nu heeft Dino een rare eigenschap, en die is, dat hij de kleur aanneemt van de dingen die hij eet. Dus als Pukkie en Wanda terugkomen en de kamer inkijken, wacht hun een grote verrassing! „Kijk eens!” roept Pukkie. „Er zit een verschrikkelijk grote aardbei aan onze tafel!” „Je hebt gelijk!” roept Wanda. Maar als ze even later binnen zijn, zien ze dat het hun vriendje Dino is! Hij heeft uit de schaal met aardbeien gegeten, en nu lijkt het of hij ook een aardbei is! „O ben jij het, Dino!” lacht Wanda. „We dachten dat jij een hele grote aardbei was!” roept Pukkie.

Weekblad Een uitgave van

Oberon

uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem
Azielweg 1
tel. (023) 33 90 40

Bobo

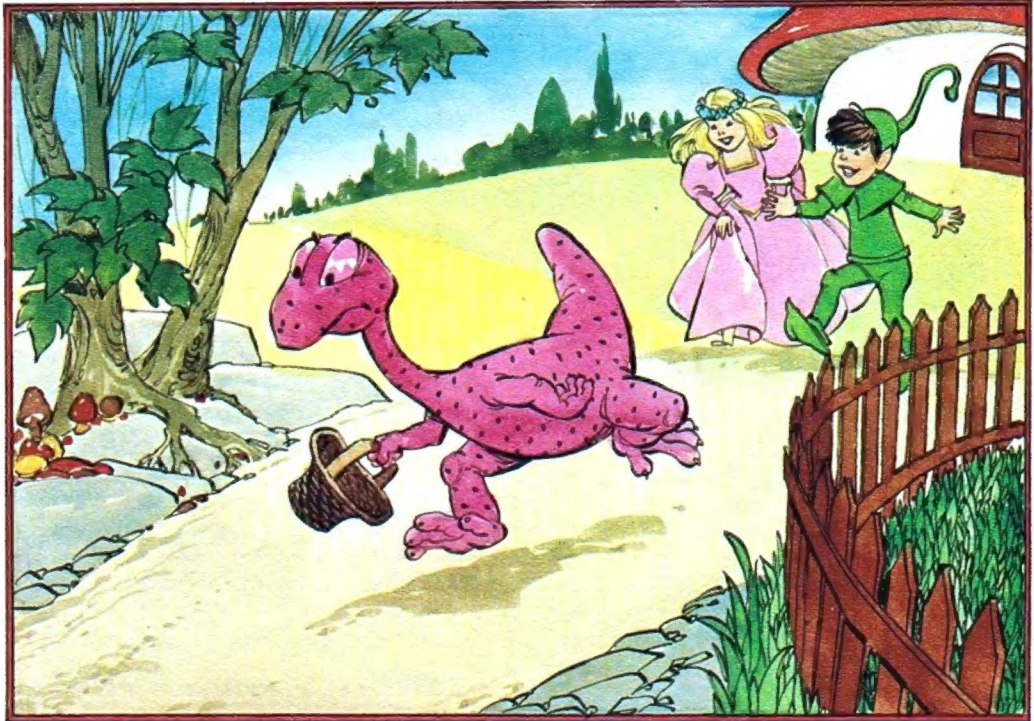
nr. 42 - 19 oktober 1973

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz.” vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 70 cent per week of f 9,10 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 85 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

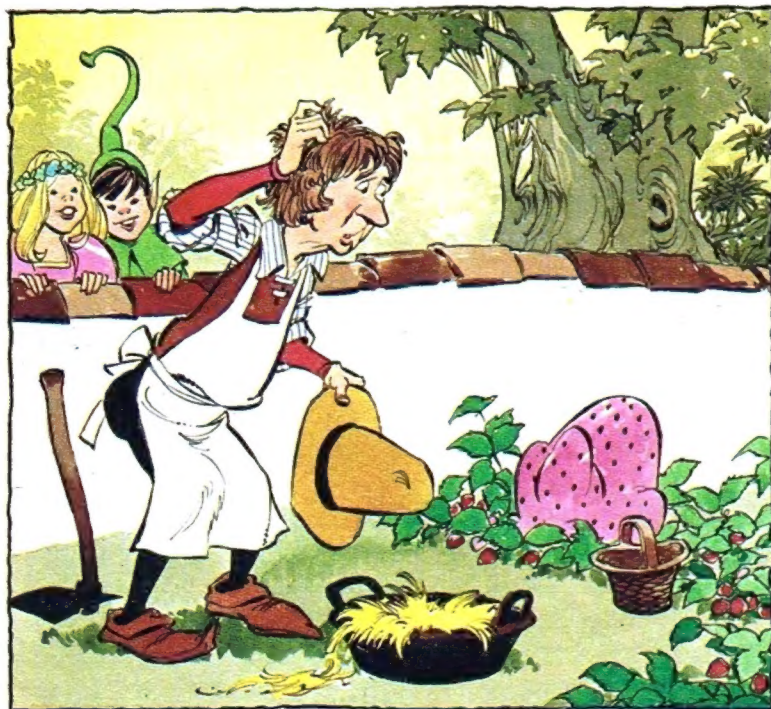

4. „Neem maar een biscuitje, dan krijg je je eigen kleur weer terug!” zegt Wanda. Pukkie pakt de lege schaal en roept: „Dino, je hebt alle aardbeien opgegeten!” De arme Dino kijkt erg ongelukkig naar Pukkie.

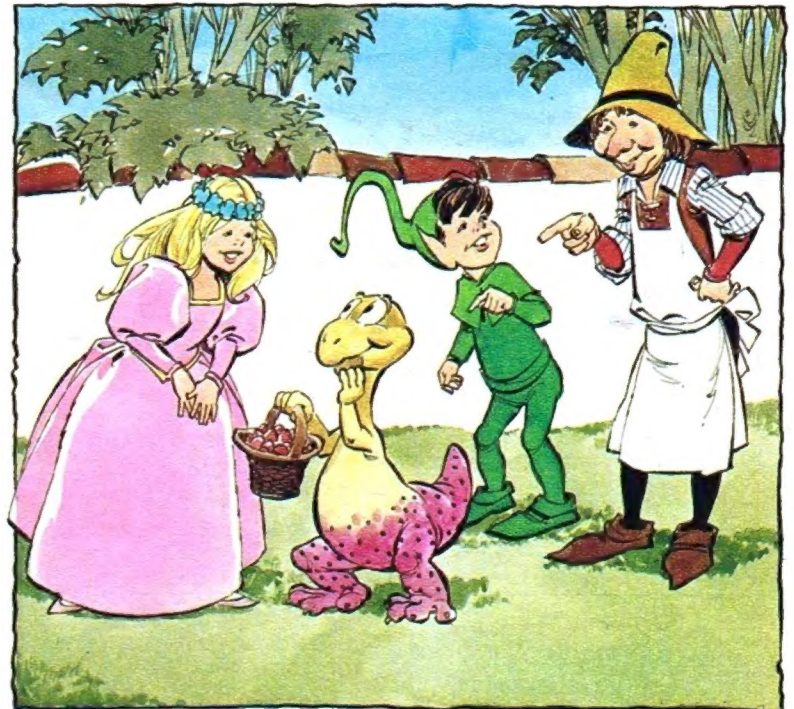

5. Opeens pakt Dino een mandje van de tafel en rent de deur uit! „Dino! Kom terug! Waar ga je naartoe?” Wanda en Pukkie lachen als ze achter Dino aanrennen. Maar Dino stopt niet.

6. „Joehoe! Joehoe!” roepen Pukkie en Wanda in koor. Ze kunnen haast niet meer lopen van het lachen! Het is ook geen gezicht, zo'n lopende grote aardbei. Maar waar gaat Dino toch naar toe?

7. Dino weet dat in de paleistuinen veel aardbeien groeien en daar gaat hij naartoe. „Wat zie ik nou?” roept de tuinman verschrikt. „Zo'n grote aardbei heb ik nog nooit gezien! Ik kan het niet geloven!” „Het is geen aardbei!” lacht Pukkie. „Dat is Dino. Hij heeft veel te veel aardbeien gegeten!”

8. Hij legt de tuinman uit, hoe Dino steeds van kleur verandert. „Hoe is het mogelijk!” lacht de tuinman, als hij ziet dat Dino weer zijn gewone kleur krijgt door de biscuitjes op te eten die Wanda heeft meegenomen. „Pomp! Pomp! Pomp!” zegt Dino. Hij is blij dat hij z'n eigen kleur weer terug heeft!

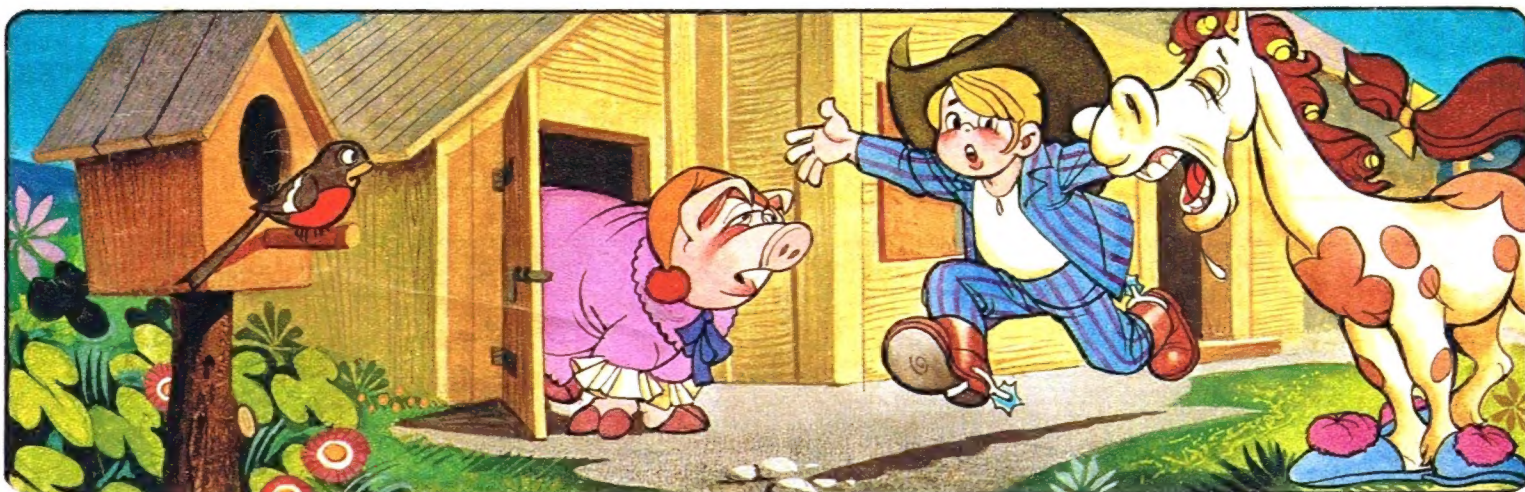
Jimmie de cowboy

1. Het is vroeg in de morgen en het zonnetje komt net op. Een klein beetje licht valt precies voor de voordeur van Jimmies huis. Wat is dat nou! Wie loopt daar zo stiekem de deur uit? Het is Snuffel! Waar zou die zo vroeg heen gaan?

2. Het is al weer een poosje geleden dat Snuffel wegging. En nu wordt Jimmie wakker. Hij kijkt naar de lege mand van Snuffel en schrikt! „Hee! Waar is Snuffel?” denkt Jimmie. „Snuffel! Snuffel! Waar ben je?” roept Jimmie bezorgd.

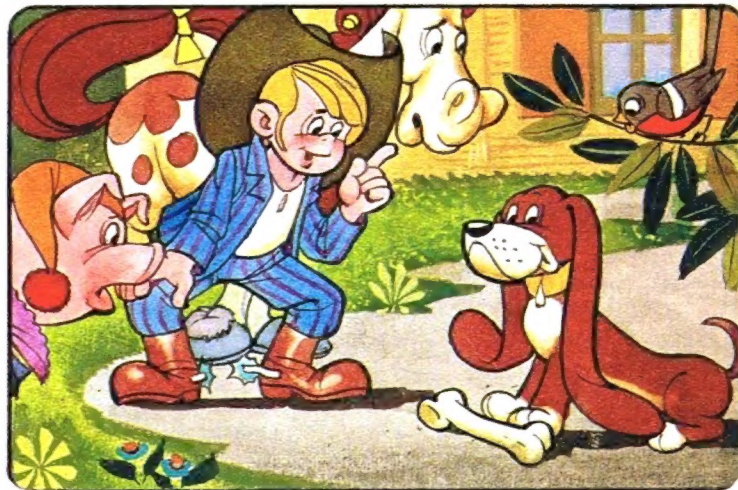

3. Maar Snuffel kan natuurlijk geen antwoord geven, want hij is er niet! Hij is weggegaan! Jimmie is zo geschrokken, dat hij in zijn pyama naar buiten rent! Gelukkig heeft hij zijn laarzen nog wel gauw aangetrokken!

4. „Snuffel! Waar zit je toch!” roept Jimmie. Hij schreeuwt zo hard, dat hij Knorrepot en Appel wakker maakt! Zelfs Pietje, het vogeltje wordt wakker! Knorrepot ziet er gek uit met die slaapmuts op. En ze kijkt nog zo slaperig!

5. Jimmie vertelt de dieren dat Snuffel weg is. En dat Snuffel ook geen antwoord geeft als hij hem roept. Appel en Knorrepot worden nu ook erg ongerust. Wat zou er gebeurd zijn? Ze gaan allemaal naar Snuffel zoeken, je weet maar nooit!

6. Intussen komt Snuffel kauwend op een bot de tuin binnen wandelen. „Waar heb je gezeten?” vraagt Jimmie. „We hebben allemaal naar je gezocht!” „Ik ben bij een vriend op bezoek geweest!” zegt Snuffel. Maar waar is hij geweest?